

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-218/21-7

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

PRIMLJENO: 26 -07- 2021		EOJN POŠTOM NEPOSREDNO E-MAIL
USTROJ. JED.	VRIJEDNOST	PRILOZI
KLASA: UP/II-034-02/21-01/353		
URBROJ: 383-01/21-14		

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić članova vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Instel promet d.o.o., Zagreb, Remetinečkih žrtava 16. i Prvi treptač d.o.o., Split, Pujanke 24a, kojeg zastupa opunomoćenica Vesna Kuharić, odvjetnica u Zagrebu, Lanište 26, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje I. zainteresirane osobe Hrvatske autoceste d.o.o., Zagreb, Širolina 4 i II. zainteresirane osobe Vepel d.o.o., Kumrovec, Velinci 19A, koju zastupa opunomoćenik Marijan Vešligaj, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Vešligaj i Sliepčević u Zagrebu, Froudeova 9, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj, 15. srpnja 2021.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/21-01/353, urbroj: 354-01/21-10 od 24. svibnja 2021.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika, točkom 1. izreke poništena je Odluka o odabiru, urbroj: 4211-150-56/13/2021, Ev.br. M22/21 od 31. ožujka 2021., u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2021/S 0F2-0004291, predmet nabave: radovi usklađenja prometne signalizacije i opreme u tunelima, naručitelja: Hrvatske autoceste d.o.o., Zagreb. Točkom 2. izreke nalaže se naručitelju da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama tuženika naknadi žalitelju Vepel d.o.o. Kumrovec troškove žalbenog postupka u iznosu od 45.781,25 kn.

2. Tužitelj u tužbi u bitnome navodi da osporeno rješenje nije zakonito jer je doneseno uz povredu postupka, pogrešnu primjenu materijalnog prava, kao i uz pogrešno utvrđeno činjenično stanje. Navodi da je uz zahtjev sposobnosti dostavio slijedeće reference 1.) Postava prometnih znakova C125 u tunelu Hrastovec na autocesti A4 Zagreb- Goričan u vrijednosti od 324.220,00 kn u razdoblju od 26. travnja do 25. kolovoza 2020. za naručitelja Hrvatske autoceste d.o.o. Zagreb od strane tužitelja Instel promet d.o.o., i 2.) Izvođenje radova vertikalne prometne signalizacije tuneli Klis – Grlo, tunel Mihovilović na D1 u vrijednosti od 650.001,52 kn, u razdoblju od 2. rujna do 18. prosinca 2020. za Spegra d.o.o. od strane tužitelja Prvi treptač d.o.o. Ističe da referenca pod 1.) za tuženika nije sporan, dok u odnosu na referencu, tuženik neosnovano i nezakonito zaključuje da „nije jasno i ne može se nedvojbeno ocijeniti u kojoj mjeri, sadržajno i vrijednosno (financijski) se izvršenje predmetne stavke odnosilo na postave vertikalne prometne signalizacije u tunelima“. Ističe da se

sukladno zahtjevu iz natječajne dokumentacije, vrijednost od minimalno 500.000,00 kn trebala odnositi "na radove postave vertikalne prometne signalizacije u tunelima", dakle, uvjet nije bila postava trajne vertikalne prometne signalizacije, već je prihvatljiva i postava privremene prometne signalizacije, što je nesporno i učinjeno u poslu iz reference 2.). U konačnici spisu predmeta prileže i Potvrde o uredno izvršenim radovima, i to upravo radovi u vrijednosti 650.001,52 kn koje je tužitelj Prvi treptač d.o.o. izvršio kao podugovaratelj za Spegra d.o.o. za radove "Izvođenje radova vertikalne prometne signalizacije tuneli Klis-Grlo, tunel Mihovilović". Smatra da je iz same dokumentacije u spisu jasno i nedvojbeno vidljivo da su radovi izvođenja vertikalne prometne signalizacije u tunelima izvršeni u vrijednosti od 650.001,52 kn. Ističe da tuženik u cijelosti zanemaruje i Pravilnik o privremenoj regulaciji prometa i označavanju te osiguranju radova na cestama (Narodne novine, broj 92/19.), kojim je uređeno pitanje jedinstvenosti označavanja radova na cestama (tunelima). Područje (zona) privremene regulacije prometa obuhvaća i sastoji se od više područja (npr. područje najave, područje upozorenja, početno područje, područje smirivanja, područje preusmjeravanja, zaštitno područje, područje gradilišta, završno područje i izlaz), koja čine jednu cjelinu kojoj je cilj osigurati sigurno i nesmetano odvijanje prometa. Kako se u konkretnom slučaju radilo o radovima "Izvođenja radova vertikalne prometne signalizacije tuneli Klis-Grlo, tunel Mihovilović", to je prema mišljenju tužitelja jasno kako je cijeli posao obavljen u svrhu sigurnog i nesmetanog odvijanja prometa tim tunelima, i to postavljanjem odgovarajuće vertikalne prometne signalizacije. S obzirom na cjelovitost i obuhvatnost tih radova osiguranja prometa, jasno je, kako se cijeli iznos vrijednosti od 650.001,52 kn odnosi na radove koji predstavljaju sposobnost iz točke 4.2.1. Dokumentacije o nabavi. Ujedno navodi da se privremena regulacija prometa ne može i ne smije dijeliti na signalizaciju postavljenu isključivo u tunelu ili onu prije/poslije njega pa se ne može dijeliti niti referenca tj. izvršeni radovi na one koji su bili izvršeni prije/u/poslije tunela jer upravo oni predstavljaju neodvojivu cjelinu. Slijedom toga, kako nisu djeljivi signalizacija niti radovi, tako je nepodjeljiva i vrijednost reference i zbog toga je referencu trebalo uvažiti. Ističe da u prilog svojim tvrdnjama kako se izvođenje privremene regulacije prometa ne može dijeliti te kako je referenca 2.), i troškovnik za "Izvođenje radova vertikalne prometne signalizacije tuneli Klis-Grlo, tunel Mihovilović" izveden sukladno prometnim propisima i samim time čini cjelinu, dostavlja Stručno mišljenje Fakulteta prometnih znanosti Sveučilišta u Zagrebu, Zavod za prometno planiranje od 14. lipnja 2021. U navedenom mišljenju se izričito navodi „...mišljenja smo kako se vrijednost uporabljene prometne signalizacije koja se odnosi na izvođenje privremene regulacije prometa ne može dijeliti na signalizaciju postavljenu isključivo u tunelu odnosno onu koja je postavljena prije ili nakon ulaska u tunel jer ih u prometno-tehnološkom smislu nije moguće izvesti kao odvojene cjeline“. Tužitelj smatra kako je iz svega vidljivo da je zaključak tuženika pogrešan te da se ispravnom primjenom materijalnog prava vrijednost radova iz reference 2.) mora uzeti kao cjelina jer predstavlja dokaz o sposobnosti tužitelja. Iz navedenih razloga predlaže da se poništi rješenje tuženika, odbije žalbu, potvrdi odluku o odabiru i naloži tuženiku da mu naknadi trošak za sastav tužbe.

3. Tuženik u bitnome navodi da je dokumentacijom o nabavi traženo iskustvo ne samo na radovima postave prometne signalizacije i/ili opreme na cestama, već postave vertikalne prometne signalizacije u tunelima pa je iz navedenog vidljiva namjera naručitelja da posebno vrednuje postavljanje vertikalne signalizacije u samim tunelima. U žalbenom postupku zainteresirana osoba dovela je u pitanje istinitost dostavljane reference tužitelja, smatrajući da dostavljena referenca ne udovoljava postavljenom uvjetu koji se odnose na radove postavljene vertikalne prometne signalizacije u tunelima u minimalnom iznosu od 500.000,00 kn. Za svoje navode dostavila je dokaze te je uputila na sadržaj dokumentacije o nabavi postupka javne, broj objave: 2019/S 0F2-0050809, koja se odnosi na projekt "Izvanrednog održavanja

cestovnih objekata (vijadukt Ploče, Gornja Ozrna, Srednja Ozrna, Belinovaća tunel Klis-Grlo) i kolnika državne ceste oznake DC1 (brza cesta Solin-Klis) prolaza ispred vijadukta Mihovilović 7+470“. Iz dokumentacije o nabavi navedenog postupka, odnosno troškovnika proizlazi, da isti ne sadrži stavku izvođenja radova postave vertikalne signalizacije u tunnelima. Troškovnik projekta sadrži samo u stavki 6.1.1. za Asfaltni kolnik na poddionici 4 - od s.p. ispred vijadukta Ploče, km 5+870 do s.p. ispred vijadukta Mihovilović, km 7+470, L=1600, postavljanje odgovarajuće prometne signalizacije i opreme za osiguranje privremene regulacije prometa za izvođenje radova. Izvedenim projektom radova privremene regulacije prometa na D1/18 brza cesta Klis-Solin u tijeku radova pojačanog održavanja od 0+730 do km 2+270 predviđena je postava 692 znaka i opreme, sveukupno za privremenu regulaciju prometa. Navodi da je zainteresirana osoba dostavila i očitovanje naručitelj Hrvatske ceste d.o.o., u kojem se navodi da prilikom izvođenja radova, u gore navedenom postupku javne nabave, nije postavljena trajna vertikalna signalizacija na dionici predmetne građevine, već da je bilo radova postave privremene prometne regulacije kojom je promet s istočnog kolnika preusmjerena na zapadni kolnik gdje je uspostavljen dvosmjerni režim prometovanja te da su troškovi privremene regulacije prometa sve zajedno iznosili 796.250,00 kn, a odnosili su se na postavljanje održavanje i demontažu cjelokupne privremene regulacije prometa u dužini 2540 m. Također je navedeno da je u tunelu (na zapadnom kolniku) brze ceste privremeno postavljena oprema za vođenje i preusmjeravanje prometa u zoni radova na cesti, K 35135 i KJ 33, i to 11 komada u razmaku od 15 m. Trošak navedenih znakova sadržan je u ukupnoj sumi privremene prometne signalizacije i nije se zasebno obračunavao. U tunelu Mihovilović nije postavljena privremena kao ni stalna prometna signalizacija u sklopu realizacije predmetnog projekta. Tuženik ističe da je slijedom tih dokaza ocijenio da su u navedenom postupku javne nabave, a na koji se odnosi referenca, poslovi prometne regulacije koja obuhvaća i prometnu signalizaciju izvršavani u okviru stavke 6.1. troškovnika te da su u okviru izvršenja projekta privremene regulacije definirane pozicije, količina i vrsta prometnih znakova, a da su troškovi privremene regulacije prometa obračunati putem ugovorne stavke 6.1.1. kao komplet u iznosu od 796.250,00 kn. Tuženik smatra da je na temelju navedenih dokaza nedvojbeno da se dio radova u izvršavanju stavki 6.1. troškovnika iz navedenog projekta odnosio na radove postave prometne signalizacije odnosno postave vertikalne prometne signalizacije u tunelu, međutim, da tužitelj tijekom žalbenog postupka, a niti sada u tužbi, nije dokazao svoju tvrdnju da se dostavljena referenca u cijelosti odnosi na postavljanje vertikalne signalizacije u tunnelima. Naime, proizlazi da se referenca koju je dostavio tužitelj odnosi većim dijelom na postavljanje prometne signalizacije zbog radova na vijaduktima i kolniku državne ceste, a u manjem obimu na prometnu signalizaciju u tunnelima (11 komada opreme za vođenje i usmjeravanje prometa). Tuženik navodi da se ni iz dokaza, preslike skice Projekata 29-19, kojim je grafički prikazana uspostava regulacije prometa u zoni zahvata koja obuhvaća i tunele Klis i Mihovilović, ne može nedvojbeno utvrditi vrijednost tako prikazanih radova te u kojoj mjeri se radi o postavi prometne signalizacije u tunnelima. Stoga smatra da je pravilno ocijenio da se ne može nedvojbeno ocijeniti u kojoj mjeri, sadržajno i vrijednosno (financijski) se izvršenje stavke 6.1. iz postupka javne nabave broj objave: 2019/S 0F-2-0050809, odnosilo na postavu prometnice signalizacije u tunnelima, zbog čega je poništio odluku o odabiru i predmet vratio naručitelju na ponovno odlučivanje. Ujedno navodi da Stručno mišljenje Fakulteta prometnih znanosti koje tužitelj dostavlja uz tužbu, nije bio predmetom razmatranja u žalbenom postupku pa ne može biti niti predmetom razmatranja u sudskom sporu te se u prilog tome poziva i na odluku, poslovni broj: UsII-10/21 od 4.ožujka 2021. Uz navedeno tuženik ističe da iz dostavljenog Stručnog mišljenja proizlazi da se sva privremena signalizacija u okviru navedenog postupka javne nabave odnosila na radove u tunnelima, iako navedeno ne proizlazi iz očitovanja Hrvatskih cesta d.o.o., kao naručitelja u predmetnom postupku

javne nabave. Što se tiče Pravilnika o privremenoj regulaciji prometa i označavanju te osiguranju radova na cestama (Narodne novine, broj 92/19.), navodi da se istim Hrvatske ceste d.o.o., smatraju upraviteljem ceste, a prema odredbi članka 4. stavka 1. radovi ili radnje, mogu se poduzimati samo uz suglasnost upravitelja ceste, a tužitelj ničim nije doveo u pitanje očitovanje Hrvatskih cesta d.o.o. Iz navedenih razloga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4. I. Zainteresirana osoba Hrvatske autoceste d.o.o., u odgovoru na tužbu opisuje kronologiju postupka javne nabave te navodi kako je smatrala da je iz samog naslova navedenog ugovora "Izvođenje radova vertikalne prometne signalizacije tuneli Klis-Grlo, tunel Mihovilović", vidljivo da se radi o radovima postave vertikalne signalizacije u tunelima kako je propisano točkom 4.2.1. Dokumentacijom o nabavi. Također navodi da iz dostavljenih dokumenata nije imala osnove posumnjati u istinitost istih te je slijedom činjenica kojima je raspolagala donijela odluku o odabiru kojom je kao najpovoljniju ponudu izabrala ponudu tužitelja. S obzirom da je tuženik u osporenom rješenju zauzeo stav da se ne može nedvojbeno utvrditi vrijednost prikazanih radova te u kojoj mjeri se radi o postavi vertikalne prometne signalizacije, postupila je po rješenju tuženika pa se postupak sada nalazi u fazi ponovnog pregleda i ocjene ponuda. Iz navedenih razloga predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

5. II. Zainteresirana osoba Vepel d.o.o. u odgovoru na tužbu u bitnome ističe da tužitelj pogrešno navodi da se radovi u vrijednosti 650.001,52 kn, koje je tužitelj Prvi treptač d.o.o. izvršio kao podizvođač za Spegra d.o.o., u cijelosti odnose na Izvođenje radova vertikalne prometne signalizacije tuneli Klis-Grlo, tunel Mihovilović. U tunelu Mihovilović nije bilo postavljanja privremene, niti trajne vertikalne prometne signalizacije što je potvrdio i naručitelj Hrvatske ceste d.o.o. u odgovoru na njegov zahtjev za pristup informacijama. Smatra da je na temelju navedenog jasno da se vrijednost izvedenih radova ne može odnositi na radove postave vertikalne prometne signalizacije u tunelu Klis-Grlo i tunelu Mihovilović, kako su pogrešno naveli tužitelji u ponudi, ali i u tužbi. Ukupna vrijednost izvedenih radova u okviru tog ugovora odnosi se na cijelu dionicu, i to na postavljanje privremene prometne signalizacije na kolniku neovisno o tome nalazi li se kolnik u tunelu ili izvan tunela. Vrijednost radova relevantnih za predmetni postupak javne nabave odnosi se na 160 m dionice od ukupno 2540 m dionice na kojoj se postavlja privremena regulacija prometa. Navodi da se tužitelj neosnovano poziva na Pravilnik o privremenoj regulaciji prometa i označavanju te osiguranju radova na cestama te takvim pozivanjem zapravo ističe da su se izvedeni radovi odnosili na privremenu regulaciju prometa zbog neodržavanja ceste. Činjenica da je dio privremene regulacije prometa prolazio kroz tunel ne može značiti da se cijela dionica privremene regulacije prometa mora uzeti kao cjelina odnosno da se kao relevantna vrijednost izvedenih radova mora uzeti ukupna vrijednost cijele dionice radova, a ne samo onih izvedenih u tunelu. Navodi da i sam tužitelji u tužbi konstantno koristi pojam privremene regulacije prometa te je već time jasno naznačio razlikovanje izvedenih radova postavljanja prometnih znakova na cesti i tunelu od traženih radova postave vertikalne prometne signalizacije u tunelima. Ističe kako tužitelj pogrešno navodi da radovi nisu odvojivi, kada je iz troškovnika lako razdvojiva vrijednost svakog pojedinog znaka i njegove ugradnje te je upravo zainteresirana osoba odvojila radove postave vertikalne prometne signalizacije u tunelu od ostalih i na temelju tog utvrđenja je vrijednost od 10.450,00 kn relevantna za dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti u predmetu postupka javne nabave. Osim toga u troškovniku se jasno navodi svaki pojedini znak, komad, jedinična cijena te ukupna cijena kako znaka tako i postave istih po komadu. Nadalje navodi da se Stručno mišljenje koje se bavi pitanjem privremene regulacije ne može uzeti u obzir u predmetnom upravnom sporu. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da odbije tužbeni zahtjev.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Odgovor tuženika i zainteresirane osobe dostavljeni su suprotnim strankama u postupku sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.- dalje ZUS).

8. Uvidom u spis predmeta, dostavljen Sudu uz tužbu i odgovor na tužbu, proizlazi da je u predmetu postupka javne nabave: radovi usklađenja prometne signalizacije i opreme u tunelima, naručitelj, Hrvatske autoceste d.o.o., Zagreb, donio Odluku o odabiru kojom je kao najpovoljniju odabrao ponudu tužitelja. Tuženik je u povodu žalbe žalitelja, Vepel d.o.o., ovdje II. zainteresirane osobe, poništio Odluku o odabiru i predmet vratio naručitelju na ponovni postupak.

9. Razmatrajući sve podatke spisa predmeta, ovaj Sud nalazi da je tuženik pravilno osporenim rješenjem ocijenio da tužitelj nije ispunio uvjete stručnog i tehničkog iskustva određenog točkom 4.2.1. Dokumentacije o nabavi. Navedeno odredbom je propisano da je za potrebe utvrđivanja sposobnosti iz točke 4.2.1. gospodarski subjekt kao preliminarni dokaz u ponudi dostavlja: ispunjeni ESPD-dio IV. Kriterij za odabir gospodarskog subjekta odjeljak C: Tehnička i stručna sposobnost: (točka 1a). Nadalje je propisano da gospodarski subjekt popisom radova mora dokazati iskustvo u izvođenju radova istih ili sličnih u predmetu ove nabave, izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom 5 (pet) godina koje prethode toj godini. Iz Popisa radova mora biti vidljivo da je gospodarski subjekt izvršio: - radove postave prometne signalizacije i/ili opreme na cestama, u vrijednosti minimalno 10,000.000,00 kn uz uvjet da se minimalno 500.000,00 kn odnosi na radove postave vertikalne prometne signalizacije u tunelima. Traženi uvjet gospodarski subjekt mora dokazati u Popisu radova s najviše 10 (deset) izvršenih radova. Sposobnost iz točke 4.2.1. dokazuje se slijedećim dokumentima: Popisom radova izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom 5 (pet) godina koje prethode toj godini, koji sadrži ili mu se prilaže potvrda druge ugovorne strane o urednom izvođenju i ishodu najvažnijih radova.

10. Tuženik je ocijenio osnovanim žalbeni navod ovdje II. zainteresirane osobe da tužitelj naknadnom dostavom reference „Izvođenje radova vertikalne prometne signalizacije tuneli Klis – Grlo, tunel Mihovilović na D1 u vrijednosti od 650.001,52 kn, u razdoblju od 2. rujna do 18. veljače 2020.“, koje radove je tužitelj Prvi treptač d.o.o. izvršio za Spegra d.o.o., nije udovoljio uvjetu koji se odnosi na radove postave vertikalne signalizacije u tunelima u minimalnom iznosu od 500.000,00 kn, kako je to traženo u ovom postupku javne nabave. Radovi na koje se odnosi referenca izvedeni su u okviru projekta "Izvanredno održavanje cestovnih objekata (vijadukt Ploče, Gornja Ozrna, Srednja Ozrna, Belinovača tunel Klis-Grlo) i kolnika državne ceste oznake DC1 (brza cesta Solin-Klis) prolaza ispred vijadukta Mihovilović. Tuženik je ocjenom dokumentacije i troškovnika iz tog postupka javne nabave, kao i očitovanja Hrvatskih cesta d.o.o. kao naručitelja u tom postupku, utvrdio, da se dio radova iz navedenog projekata odnosio na radove prometne signalizacije, odnosno postave vertikalne signalizacije, međutim, da tužitelj nije dokazao da se dostavljena referenca u cijelosti odnosi na postavljanje vertikalne signalizacije u tunelima. Ovo iz razloga jer se dostavljena reference većim dijelom odnosi na postavljanje prometne signalizacije zbog radova na vijaduktima i kolniku državne ceste, a u manjem obimu na prometnu signalizaciju u tunelima pa tuženik smatra da tužitelj nije dokazao da je izvršio radove postave vertikalne signalizacije u tunelima u visini kao je traženo u ovom postupku. Osim toga, kako se ni iz preslike Projekta 29-19, u kojem je grafički prikazana uspostava regulacije prometa u zoni zahvata koja obuhvaća i tunele Klis i Mihovilović, nije moglo utvrditi u kojoj mjeri se radi o postavi prometne signalizacije, to je tuženik iz navedenih razloga poništio Odluku o odabiru i predmet vratio naručitelju na ponovni postupak.

11. Slijedom utvrđenih činjenica i izvedenih dokaza, ovaj Sud ocjenjuje da tužitelj svojim navodima nije doveo u sumnju utvrđenje tuženika kako tužitelj nije dokazao da je izveo radove postave vertikalne prometne signalizacije u tunelu Klis-Grlo i tunelu

Mihovilović u vrijednosti od 650.001,52 kn, odnosno da dostavljenom referencom nije dokazao stručnu sposobnost, a koje utvrđenje tuženika se temelji na iscrpno provedenom dokaznom postupku. Slijedom navedenog proizlazi da se osporeno rješenje, suprotno navodima tužitelja ne može ocijeniti nezakonitim jer je tuženika za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku, dok tužitelj svoje navode ničim nije dokazao. S tim u vezi valja istaknuti da ni pozivanje tužitelja na Stručno mišljenje Fakulteta prometnih znanosti, Sveučilišta u Zagrebu, Zavod za prometno planiranje od 14. lipnja 2021. dostavljeno uz tužbu nije od utjecaja na zakonitost rješenja tuženika jer dokazi i činjenice koje nisu bile predmetom žalbenog postupka ne mogu biti predmetom razmatranja ni u upravnom sporu, na što upućuje i odredba članka 403. ZJN 2016, kao i praksa ovoga Suda, na koju se i tuženik poziva u odgovoru na tužbu.

12. Slijedom navedenog trebalo je temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao pod točkom I. izreke.

13. Budući da tužitelj nije uspio u sporu nema pravo na naknadu troškova spora sukladno odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a, pa je odlučeno kao pod točkom II. izreke.

U Zagrebu, 15. srpnja 2021.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić, v.r.

Za točnost otpavka – ovlašten službenik

Tanja Nemčić

